

634**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ**

z dnia 23 lipca 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wielkości progowej i ceny progu dla towarów rolnych przywożonych z zagranicy.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1995 r. o zasadach, warunkach i trybie nakładania opłat celnych dodatkowych na niektóre towary rolne przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 98, poz. 485) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 1 czerwca 1998 r. w sprawie określenia wielkości progowej i ceny progu dla towarów rolnych przywożonych z zagranicy (Dz. U. Nr 69, poz. 455), w załączniku „Wielkości progowe i ceny

progu dla towarów rolnych przywożonych z zagranicy” w pozycji oznaczonej kodem PCN 0407 00 30 0 w kolumnie 5 „Cena progu w złotych za jednostkę miary” — liczbę „104,88” zastępuje się liczbą „104 880,00”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

J. Janiszewski

635**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 23 lipca 1998 r.

w sprawie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do adwokatów i aplikantów adwokackich.

Na podstawie art. 95^m ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 75, poz. 471 i Nr 141, poz. 943) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowe zasady i tryb postępowania dyscyplinarnego w stosunku do adwokatów i aplikantów adwokackich.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 75, poz. 471 i Nr 141, poz. 943), zwaną dalej „ustawą”.

3. W zakresie nie uregulowanym przepisami, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

§ 2. 1. Nadzór nad działalnością sądu dyscyplinarnego sprawuje prezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, który czynności z tym związane wykonuje osobiście

lub przez delegowanego przez siebie członka tego sądu.

2. Nadzór nie może wkraczać w dziedzinę orzecznictwa.

§ 3. Obsługę kancelaryjną sądu dyscyplinarnego wykonuje właściwa okręgowa rada adwokacka, a obsługę Wyższego Sądu Dyscyplinarnego — Naczelna Rada Adwokacka.

Rozdział 2**Strony, obrońcy i pełnomocnicy**

§ 4. 1. Rzecznik dyscyplinarny działa z ramienia właściwej rady adwokackiej samodzielnie, jeśli nie jest związany jej poleceniami.

2. Odmowa wszczęcia dochodzenia lub umorzenia dochodzenia prowadzonego przez zastępcę rzecznika dyscyplinarnego wymaga zatwierdzenia przez rzecznika dyscyplinarnego.

3. O wyłączeniu rzecznika dyscyplinarnego w toku dochodzenia decyduje rada adwokacka, która go wybrała. O wyłączeniu zastępcy rzecznika dyscyplinarnego decyduje rzecznik dyscyplinarny. W postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym o wyłączeniu rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcy decyduje sąd.

4. Na wniosek właściwej miejscowo okręgowej rady adwokackiej, obwinionego, jego obrońcy lub z urzędu rzecznik dyscyplinarny Naczelnej Rady Adwokackiej może ze względu na dobro postępowania przekazać prowadzenie dochodzenia rzecznikowi dyscyplinarnemu innej okręgowej rady adwokackiej.

§ 5. 1. Obwiniony, a w razie śmierci obwinionego jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra, może ustanowić obrońcę.

2. W razie gdy obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, sąd dyscyplinarny wyznacza mu obrońcę z urzędu, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności obwinionego,
- 2) postępowanie toczy się po śmierci obwinionego.

3. Sąd dyscyplinarny może wyznaczyć obwinionemu obrońcę z urzędu także w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach.

§ 6. 1. Obwiniony w każdym stadium dochodzenia może przeglądać akta sprawy oraz zgłaszać wnioski dowodowe.

2. Na wniosek obwinionego jego obrońca może być obecny przy składaniu wyjaśnień przez obwinionego.

§ 7. 1. W toku postępowania dyscyplinarnego pokrzywdzony jest w szczególności uprawniony do:

- 1) przeglądania akt sprawy,
- 2) zgłaszania wniosków dowodowych,
- 3) zadawania pytań obwinionemu, świadkom i biegłym,
- 4) wniesienia odwołania od postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia lub o umorzeniu dochodzenia,
- 5) wniesienia odwołania od orzeczenia sądu dyscyplinarnego kończącego postępowanie.

2. Pokrzywdzony może ustanowić pełnomocnika.

3. W uzasadnionym przypadku sąd dyscyplinarny wyznacza pokrzywdzonemu, który nie jest w stanie osobiście dochodzić swoich praw, pełnomocnika spośród adwokatów.

Rozdział 3

Dochodzenie

§ 8. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna dochodzenie na skutek uchwały rady adwokackiej lub polecenia Ministra Sprawiedliwości. Rzecznik może również wszcząć dochodzenie z urzędu.

§ 9. Rzecznik dyscyplinarny przeprowadza czynności wyjaśniające, jeżeli posiadane wiadomości wymagają zbadania, czy istnieją podstawy do wszczęcia dochodzenia. Postępowanie w tym zakresie nie powinno trwać dłużej niż jeden miesiąc.

§ 10. 1. Rzecznik dyscyplinarny:

- 1) wszczyna i prowadzi dochodzenie albo
- 2) odmawia wszczęcia dochodzenia lub wszczęte umarza, albo
- 3) przekazuje sprawę właściwemu organowi, informując o tym osobę lub instytucję, która wniosła zawiadomienie, oraz adwokata lub aplikanta adwokackiego, którego sprawa dotyczy.

2. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne zawiera znamiona przestępstwa ściganego z urzędu, o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny zawiadamia prokuratora. Zawiadomienie to rzecznik przesyła prokuratorowi również wtedy, gdy znamiona przestępstwa ściganego z urzędu ujawnią się dopiero w toku dochodzenia.

§ 11. 1. Rzecznik dyscyplinarny może odmówić wszczęcia dochodzenia, jeżeli uzna, że okoliczności sprawy nie dają podstaw do jego przeprowadzenia.

2. Rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu dochodzenia, jeżeli zebrany materiał daje podstawy do takiego rozstrzygnięcia.

§ 12. 1. Jeżeli wiadomość o przewinieniu dyscyplinarnym dotyczy członka organu adwokatury lub organu izby adwokackiej, rzecznik dyscyplinarny właściwej rady adwokackiej niezwłocznie przekazuje sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu Naczelnej Rady Adwokackiej.

2. Rzecznik Naczelnej Rady Adwokackiej sprawę dotyczącą członka organu izby adwokackiej lub organu adwokatury, z wyjątkiem członków Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, prezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego oraz przewodniczącego Wyższej Komisji Rewizyjnej, może przekazać rzecznikowi dyscyplinarnemu rady adwokackiej innej niż ta, której członkiem jest adwokat, którego sprawa dotyczy.

3. Rzecznik dyscyplinarny zawiadamia Ministra Sprawiedliwości o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, a w sprawach prowadzonych na podstawie art. 90 ust. 2 ustawy doręcza Ministrowi Sprawiedliwości odpisy postanowień o zamknięciu dochodzenia lub o jego umorzeniu, jak również odpis wniosku skierowanego do dziekana rady adwokackiej o ukaranie.

§ 13. 1. Rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o przedstawieniu zarzutów, jeżeli dane zebrane w toku dochodzenia dają podstawę do złożenia aktu oskarżenia.

2. Z treścią tego postanowienia rzecznik dyscyplinarny zapoznaje obwinionego i umożliwia mu złożenie wyjaśnień do protokołu lub na piśmie.

§ 14. 1. W toku dochodzenia rzecznik dyscyplinarny może się zwracać o dokonanie poszczególnych czynności do rzeczników dyscyplinarnych innych rad adwokackich.

2. Przy prowadzeniu dochodzenia rzecznik dyscyplinarny uprawniony jest do zgłaszania wniosków, o których mowa w art. 95^e ust. 2 i 3 ustawy, do właściwego sądu rejonowego.

§ 15. 1. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia lub o jego umorzeniu wraz z uzasadnieniem doręcza się obwinionemu i pokrzywdzonemu, a także prezesowi sądu wojewódzkiego lub prokuratorowi wojewódzkiemu, jeżeli dochodzenie toczyło się na skutek ich zawiadomienia. Od postanowienia przysługuje stronom odwołanie do sądu dyscyplinarnego.

2. W sprawach wszczętych na polecenie Ministra Sprawiedliwości, w których rzecznik dyscyplinarny umorzył postępowanie, Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do sądu dyscyplinarnego.

§ 16. Dochodzenie prowadzone przez rzecznika dyscyplinarnego powinno być zakończone w ciągu trzech miesięcy od daty jego wszczęcia. W przypadkach szczególnie uzasadnionych właściwa rada adwokacka może przedłużyć ten termin na dalszy ściśle oznaczony okres, nie dłużej jednak niż o trzy miesiące.

§ 17. 1. Przed sporządzeniem aktu oskarżenia rzecznik dyscyplinarny umożliwia obwinionemu zapoznanie się z zebranymi dowodami oraz złożenie wyjaśnień do protokołu lub na piśmie.

2. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia dochodzenia, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o jego zamknięciu i ogłasza je obwinionemu.

3. W ciągu 14 dni od zamknięcia dochodzenia rzecznik dyscyplinarny sporządza akt oskarżenia, który niezwłocznie składa do właściwego sądu dyscyplinarnego wraz z aktami sprawy, zawiadamiając o tym obwinionego i pokrzywdzonego.

4. W przypadkach, o których mowa w § 12 ust. 2, właściwy rzecznik dyscyplinarny składa akt oskarżenia w sądzie dyscyplinarnym izby adwokackiej innej niż ta, której członkiem jest obwiniony.

§ 18. 1. W toku prowadzonego dochodzenia rzecznik dyscyplinarny może zaniechać wniesienia aktu oskarżenia i skierować wniosek o ukaranie do dziekana rady adwokackiej.

2. Jeżeli dziekan odmówi ukarania lub w ciągu 14 dni nie wymierzy kary, rzecznik dyscyplinarny prowadzi dalej dochodzenie stosownie do przepisów niniejszego rozdziału.

Rozdział 4

Postępowanie przed sądem dyscyplinarnym i dziekanem rady adwokackiej

§ 19. Sąd dyscyplinarny wszczyna postępowanie po otrzymaniu aktu oskarżenia i całości materiałów dochodzenia.

§ 20. 1. W sprawach, w których prowadzenie dochodzenia zostało przekazane na podstawie § 4 ust. 4 rzecznikowi dyscyplinarnemu innej rady adwokackiej, właściwy jest sąd dyscyplinarny izby adwokackiej, której radzie adwokackiej przekazano dochodzenie.

2. W sprawach, w których ustalono właściwość sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji na podstawie przepisów ust. 1 oraz art. 92 ust. 3 i 4 ustawy, oskarżycielem jest rzecznik dyscyplinarny izby, której sąd dyscyplinarny rozpoznaje sprawę, chyba że oskarżenie objął rzecznik dyscyplinarny Naczelnej Rady Adwokackiej lub z jego upoważnienia rzecznik dyscyplinarny innej izby adwokackiej.

§ 21. 1. Po otrzymaniu aktu oskarżenia prezes sądu dyscyplinarnego wydaje niezbędne zarządzenia przygotowujące rozprawę, a jeżeli uzna, że należy uzupełnić dochodzenie lub zachodzą okoliczności wyłączające ściganie albo uzasadniające umorzenie postępowania na podstawie art. 95^d ustawy, wnosi sprawę na posiedzenie. W przypadku postanowienia o uzupełnieniu dochodzenia zwraca akta właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu.

2. Jeżeli akt oskarżenia odpowiada warunkom formalnym, prezes sądu dyscyplinarnego zarządza doręczenie jego odpisu obwinionemu.

§ 22. 1. Na rozprawę wzywa się obwinionego, jego obrońcę i rzecznika dyscyplinarnego. O terminie rozprawy zawiadamia się pokrzywdzonego i jego pełnomocnika.

2. W zawiadomieniu o rozprawie skierowanym do stron, a także w wezwaniu do obwinionego, wymienia się wyznaczony skład orzekający sądu dyscyplinarnego.

3. Prezes sądu dyscyplinarnego zarządza wezwanie świadków i biegłych oraz przedstawienie innych dowodów wskazanych w akcie oskarżenia, a w miarę potrzeby także zgłoszonych przez strony przed rozpoczęciem rozprawy.

4. Udział rzecznika dyscyplinarnego w rozprawie jest obowiązkowy.

5. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy, chyba że sąd dyscyplinarny uzna ich obecność za konieczną.

§ 23. 1. Wniosek o wyłączenie członka sądu dyscyplinarnego może być złożony w terminie zawitym siedmiu dni od otrzymania zawiadomienia o terminie roz-

prawy. Jeżeli przyczyna wyłączenia doszła do wiadomości strony później, termin ten biegnie od chwili dowiedzenia się o tej przyczynie.

2. Jeżeli po wystaniu zawiadomienia o terminie rozprawy nastąpiła zmiana składu sądu dyscyplinarnego, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od chwili dowiedzenia się o tym fakcie przez wnioskodawcę. Wniosek można złożyć najpóźniej do chwili rozpoczęcia rozprawy.

§ 24. 1. Rozprawę rozpoczyna odczytanie aktu oskarżenia. Akt oskarżenia odczytuje rzecznik dyscyplinarny, po czym następuje przesłuchanie obwinionego.

2. Materiały sprawy za zgodą stron mogą być bez odczytania uznane przez sąd dyscyplinarny w całości lub w części za materiał dowodowy.

3. Sąd dyscyplinarny może zarządzić przerwę w rozprawie.

4. Sąd odracza rozprawę w razie niestawiennictwa rzecznika dyscyplinarnego, jak również obwinionego lub jego obrońcy, których obecność uznano za konieczną. Sąd może odroczyć rozprawę w razie niestawiennictwa świadka lub biegłego albo z innej ważnej przyczyny.

5. Świadkowie zamieszkali poza okręgiem izby mogą być przesłuchani w trybie pomocy prawnej przez właściwy miejscowo sąd dyscyplinarny.

§ 25. 1. Jeżeli na podstawie okoliczności, które wyszły na jaw w toku rozprawy, rzecznik dyscyplinarny zarzucił obwinionemu inne przewinienie oprócz objętego aktem oskarżenia, sąd dyscyplinarny może za zgodą stron rozpoznać na tej samej rozprawie sprawę w zakresie rozszerzonym o nowe zarzuty lub odroczyć rozprawę.

2. W razie odroczenia rozprawy rzecznik dyscyplinarny składa nowy lub dodatkowy akt oskarżenia.

§ 26. Rozprawę kończą przemówienia stron, pełnomocników i obrońców, przy czym ostatni głos przysługuje obwinionemu.

§ 27. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół.

§ 28. 1. Po zamknięciu rozprawy i odbyciu narady przewodniczący ogłasza stronom orzeczenie podpisane przez skład orzekający, przytaczając ustnie jego motywy.

2. W sprawach szczególnie zawitych sąd dyscyplinarny może odroczyć ogłoszenie orzeczenia najwyżej na trzy dni.

§ 29. 1. Sąd dyscyplinarny z urzędu uzasadnia na piśmie orzeczenie, od którego przysługuje odwołanie, oraz orzeczenie wydane w drugiej instancji.

2. Uzasadnienie orzeczenia powinno być sporządzone na piśmie w ciągu 14 dni.

3. Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom, a jeżeli ustanowiono obrońcę lub pełnomocnika strony — odpis orzeczenia doręcza się obrońcy lub pełnomocnikowi.

§ 30. 1. W postępowaniu dyscyplinarnym przed dziekanem rady adwokackiej nie prowadzi się dochodzenia. Dziekan może dokonać czynności zmierzających do wyjaśnienia sprawy osobiście lub przez wyznaczonego członka rady adwokackiej, przy czym konieczne jest umożliwienie obwinionemu złożenia wyjaśnień do protokołu lub na piśmie.

2. Zawiadomienie o ukaraniu dokonany w trybie przewidzianym w ust. 1 powinno zawierać oznaczenie rady adwokackiej, której dziekan wymierzył karę, datę, imię i nazwisko obwinionego, określenie przewinienia dyscyplinarnego, rozstrzygnięcie, wskazanie zastosowanych przepisów oraz uzasadnienie.

3. Do doręczenia zawiadomienia o ukaraniu przez dziekana stosuje się odpowiednio przepisy § 29 ust. 3, z tym że odpis zawiadomienia doręcza się również rzecznikowi dyscyplinarnemu Naczelnej Rady Adwokackiej.

Rozdział 5

Środki odwoławcze

§ 31. 1. Odwołanie wraz z odpisami dla stron wnosi się do sądu lub organu, który wydał zaskarżone orzeczenie. Sąd lub organ w ciągu siedmiu dni od daty wpływu przekazuje akta sprawy sądowi dyscyplinarnemu właściwemu do rozpoznawania odwołania albo pozostawia odwołanie bez biegu, jeżeli zostało wniesione po upływie terminu lub przez osobę nie uprawnioną.

2. Od postanowienia o pozostawieniu odwołania bez biegu przysługuje odwołanie.

§ 32. Rozpoznając odwołanie od wymierzenia kary przez dziekana rady adwokackiej, sąd dyscyplinarny może utrzymać w mocy wymierzoną karę, uniewinnić obwinionego lub umorzyć postępowanie albo sprawę przekazać do uzupełnienia dochodzenia.

Rozdział 6

Postępowanie przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym

§ 33. 1. Prezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wyznacza rozprawę odwoławczą, a jeżeli odwołanie wniesione zostało po terminie lub przez osobę nie uprawnioną albo jest niedopuszczalne z mocy ustawy — kieruje sprawę na posiedzenie.

2. Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozstrzyga na posiedzeniu o dopuszczeniu nowych dowodów; może też postanowić uzupełnienie postępowania dowodowego, zlecając te czynności rzecznikowi lub jednemu ze swych członków.

§ 34. Oskarżycielem przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym jest rzecznik dyscyplinarny Naczelnej Rady Adwokackiej.

§ 35. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym, przy czym pierwszy głos przysługuje stronie odwołującej się, a jeżeli obie strony się odwołały — oskarżycielowi.

§ 36. 1. Po rozpoznaniu środka odwoławczego Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie albo uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

2. Jeżeli pozwalają na to zebrane dowody, Wyższy Sąd Dyscyplinarny zmienia zaskarżone orzeczenie, orzekając odmiennie co do istoty, lub uchyła orzeczenie w całości lub w części i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu w innym składzie.

§ 37. Do postępowania odwoławczego przed sądem dyscyplinarnym stosuje się odpowiednio przepisy § 33 i 36.

Rozdział 7

Tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych

§ 38. 1. Postanowienie sądu dyscyplinarnego o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych może zapaść na rozprawie lub na posiedzeniu. Od postanowienia przysługuje odwołanie.

2. Przed wydaniem postanowienia o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych sąd dyscyplinarny umożliwia złożenie wyjaśnień, jeżeli obwiniony uprzednio ich nie złożył. Od obowiązku tego można odstąpić w stosunku do adwokata lub aplikanta adwokackiego pozbawionego wolności.

3. Sąd dyscyplinarny przesyła Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu odpis postanowienia o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych.

§ 39. Okres tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych zalicza się na poczet kary dyscyplinarnej zawieszenia w czynnościach zawodowych.

Rozdział 8

Postępowanie wykonawcze

§ 40. 1. Sąd dyscyplinarny, którego orzeczenie dyscyplinarne uprawomocniło się, przesyła najpóźniej w ciągu 14 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia jego odpis właściwej radzie adwokackiej do wykonania, a Ministrowi Sprawiedliwości i Naczelnej Radzie Adwokackiej — do wiadomości. Pokrzywdzonemu doręcza się odpis orzeczenia tylko wówczas, gdy wnosi on odwołanie od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji lub gdy orzeczenie to zostało w innym wypadku przez instancję odwoławczą zmienione lub uchylone.

2. Odpis prawomocnego orzeczenia dołącza się do akt osobowych ukaranego.

§ 41. Datę rozpoczęcia i zakończenia kary zawieszenia w czynnościach zawodowych ustala po otrzymaniu odpisu prawomocnego orzeczenia właściwa okręgowa rada adwokacka, która o powyższym zawiadamia ukaranego oraz zespół adwokacki bądź spółkę, w której wykonuje on zawód, a także Ministra Sprawiedliwości.

§ 42. O tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych oraz o karze dyscyplinarnej zawieszenia w czynnościach zawodowych i wydalenia z adwokatury zawiadamia się sądy, prokuratury i właściwe organy administracji państwowej w okręgu izby adwokackiej, w której adwokat lub aplikant adwokacki jest wpisany na listę, a w sprawie adwokata wykonującego zawód także w obsłudze prawnej — radę okręgowej izby radców prawnych.

§ 43. Z chwilą zatarcia kary dyscyplinarnej dziekan okręgowej rady adwokackiej zarządza wykreślenie wzmianki o ukaraniu dyscyplinarnym oraz usunięcie z akt osobowych dokumentów dotyczących ukarania.

Rozdział 9

Wznowienie postępowania

§ 44. 1. O wznowieniu postępowania orzeka sąd dyscyplinarny, chyba że postępowanie zakończone zostało orzeczeniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego lub Sądu Najwyższego; w takim wypadku właściwy jest sąd, który orzekał w sprawie jako ostatni.

2. Orzeczenie zapada w formie postanowienia. Od postanowienia sądu dyscyplinarnego przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

3. Wznowione postępowanie toczy się na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Rozdział 10

Odszkodowanie za nieuzasadnione tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych

§ 45. Adwokat, któremu przysługuje na podstawie art. 95^k ust. 1 i 2 ustawy roszczenie o utracony dochód, zgłasza wniosek w sądzie dyscyplinarnym, który orzekał w tej sprawie w pierwszej instancji.

§ 46. Sąd dyscyplinarny doręcza wniosek, o którym mowa w § 45, właściwej izbie adwokackiej, wzywając ją do udziału w postępowaniu. Izbie adwokackiej przysługują prawa strony.

§ 47. 1. Jeżeli wniosek dotknięty jest istotnymi brakami, uniemożliwiającymi jego rozpoznanie, sąd dyscyplinarny wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie siedmiu dni pod rygorem zwrotu wniosku.

2. Od postanowienia zarządzającego zwrot wniosku przysługuje odwołanie.

3. Zwrot wniosku nie przerywa biegu przedawnienia określonego w art. 95^k ust. 3 ustawy.

§ 48. W razie gdy prawidłowo wezwana izba adwokacka nie bierze udziału w postępowaniu, sąd dyscyplinarny może rozpoznać sprawę w czasie nieobecności jej przedstawiciela i wydać orzeczenie zaoczne.

Rozdział 11

Koszty postępowania

§ 49. 1. Koszty postępowania pobiera się w formie opłaty zryczałtowanej na rzecz izby adwokackiej, której obwiniony jest członkiem.

2. Opłata zryczałtowana wynosi w razie ukarania:

- 1) karą upomnienia przez dziekana rady — od 300 do 500 zł, a w postępowaniu zwykłym — od 500 do 1000 zł,
- 2) we wszystkich innych sprawach — od 1000 do 3000 zł.

3. Opłatę zryczałtowaną pobiera się za każdą instancję. W postępowaniu odwoławczym od wymierzenia kary przez dziekana pobiera się opłatę jak za postępowanie zwykłe.

4. Przy wydawaniu orzeczenia łącznego wymierzone opłaty sumuje się.

5. Ściąganie opłaty zryczałtowanej należy do właściwej izby adwokackiej.

6. Jeżeli jednym orzeczeniem ukarano dwóch lub więcej obwinionych, opłatę zryczałtowaną ponosi każdy z nich z osobna.

7. Jeżeli w orzeczeniu nie określono opłaty zryczałtowanej, określa ją prezes sądu dyscyplinarnego. Od wydanego postanowienia przysługuje odwołanie do sądu dyscyplinarnego.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 50. W sprawach dyscyplinarnych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu ukończenia dochodzenia lub zakończenia sprawy w danej instancji, chyba że pozostają w sprzeczności z przepisami ustawy — Prawo o adwokaturze.

§ 51. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

636

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 17 lipca 1998 r.

w sprawie wysokości i podziału środków finansowych przeznaczonych na zapewnienie gotowości bojowej jednostek ochrony przeciwpożarowej.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 111, poz. 725 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość i podział środków finansowych przeznaczonych na zapewnienie gotowości bojowej w 1998 r. jednostek ochrony przeciwpożarowej włączonych do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, zwanych dalej „jednostkami ochrony przeciwpożarowej”, w szczególności na cele, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 111, poz. 725 i Nr 121, poz. 770).

§ 2. 1. Wysokość środków finansowych przeznaczonych na zapewnienie gotowości bojowej jednostek ochrony przeciwpożarowej, zwanych dalej „środkami finansowymi”, ustala się w kwocie 1 220 000 zł.

2. Podział kwoty, o której mowa w ust. 1, na poszczególne województwa określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Podziału środków finansowych między jednostki ochrony przeciwpożarowej, w granicach kwoty ustalonej dla danego województwa, dokonuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski